

Azonosító	A bejelentés tartalmi kivonata	Státusz	Vizsgálat eredménye
1449719	<p>Bejelentő azt a kötelező kényszergyógykezeléssel kapcsolatos büntető joggyakorlatot kifogásolja, miszerint jelenleg ha a bíró elrendeli az elkövető kötelező gyógykezelését, az kizárólag az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben (IMEI) történhet. Bejelentő álláspontja szerint ez igazságtalan és csak kismértékben szolgálja a kívánt célt, tekintettel arra, hogy az IMEI-ben nemcsak gyógyító, hanem javító-nevelő munka is folyik. Bejelentő álláspontja szerint, ha a bíró azt állapítja meg, hogy az elkövető számára elégséges csupán a gyógykezelést elrendelni, akkor ennek végrehajtása egy erre szakosodott intézményben (kórház) történjen, ahol az átlagos gyógyulási idő lényegesen rövidebb, mint az IMEI-ben.</p>	lezárt	<p>Az ügyben megkeresett Igazságügyi Minisztérium (a továbbiakban: IM) a bejelentést kivizsgálta és – a vonatkozó jogszabályok részletes ismertetése mellett – megírta, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 78. §-a szerinti kényszergyógykezelés a büntetőjogi szankciórendszerben egy gyógyító jellegű intézkedési nem, amelynek alkalmazására csak a beszámítási képességet kizáró kóros elmeállapotú elkövetők esetén kerülhet sor és sajátossága abban áll, hogy a kényszergyógykezelést a bíróság kóros elmeállapot, azaz büntethetőséget (bűnösséget) kizáró ok miatt felmenti, ezért nem minősül elítéltnak, hanem kóros elmeállapotából adódóan betegként kezelendő. A kényszergyógykezelés elsődleges célja a gyógyítás, a másodlagos cél pedig az újabb bűncselekmény elkövetésének megakadályozása. Az IM tájékoztatást adott arról, hogy a kényszergyógykezeléshez nem kapcsolódik javító-nevelő munka, a betegek munkaterápiás foglalkoztatására kerülhet sor, amennyiben az a beteg gyógyulását, munkaképessége megtartását vagy fejlesztését, illetve szakmai átképzését várhatóan előmozdítja. A fentiekben is kifejtettek szerint a társadalom védelme érdekében és csak igen szigorú feltételek együttes fennállása esetén rendelhető el a kényszergyógykezelés intézkedés. A társadalom védelme, kiemelten a más személyek testi épségének és életének védelme teszi szükségessé, hogy a végrehajtás magas biztonsági fokozatú pszichiátriai intézetben, vagyis az IMEI-ben kerüljön végrehajtásra mindaddig, amíg a beteg részéről ez a veszélyeztető magatartás lehetősége megalapozottan fennáll. Zárt részlegek működnek ugyan az egészségügyi ellátórendszerben, de a betegek benntartózkodása igen rövid idejű, ezért nem alkalmasak a magas biztonsági fokozatú pszichiátriai ellátás szolgáltatására, így az országos szintű ellátás a büntetés-végrehajtás keretein kívüli egészségügyi intézményekben valószínűsíthetően nem lenne biztosítható. Az IM megírta azt is, hogy a bejelentésben rögzített törvénymódosítási javaslat nem indokolt, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a társadalom megfelelő büntetőjogi védelme a kényszergyógykezelés IMEI-ben történő végrehajtásával biztosítható. Ez alapjogi szempontból sem kifogásolható, ugyanis a megfelelő garanciális mechanizmusok kialakításra kerültek a büntető joganyagban annak érdekében, hogy csak indokolt esetben kerüljön elrendelésre a kényszergyógykezelés és csak a szükséges idegi tartson. A szabályozásból az is nyilvánvaló, hogy az IMEI-ben nem zajlik javító-nevelő munka, mivel a Bv. tv. egyértelműen rögzíti azt, hogy a betegek semmilyen munkavégzésre nem kötelezhetők, kizárólag állapotukhoz illeszkedő munkaterápiás foglalkoztatásukra kerülhet sor, önkéntes alapon.</p>